

Nykypäivänä yhä useampi opiskelee itselleen useamman kuin yhden ammatin. Yksi tällaisista niin sanotuista ikuisista opiskelijoista on Esedulla taideteollisuusalan perustutkintoa opiskeleva Herkko Nenonen. Mikä on ollut Herkon reitti artesaanin opintoihin, miltä opiskelu tuntuu nyt verrattuna aikaisempaan ja mikä ala Herkolla mahdollisesti siintää jo seuraavaksi horisontissa?

Muun muassa näitä asioita käsitellään tämän kertaisessa EseduCastin opiskelijatarina-jaksossa, jonka juontajana toimin jälleen minä, Esedun markkinointikoordinaattori Salla Avelin. Tervetuloa kuulolle.

(Musiikki)

Salla:

Tervetuloa jälleen kuuntelemaan EseduCastin uutta jaksoa ja opiskelijatarinaa ja tänään meille oman opiskelijatarinansa on kertomassa Herkko Nenonen. Tervetuloa.

Herkko:

No terve terve.

Salla:

Nyt kun äänitetään niin eletään kesäkuun puoliväliä. Miten sun kesä on lähtenyt käyntiin?

Herkko:

No työn merkeissä pääsääntöisesti.

Salla:

Niin teetkö sä nyt siis tosiaan opiskelun ohella töitä?

Ihan nyt on pakko kysyä ihan mielenkiinnosta mitä sä teet työksesi?

Herkko:

Kyllä teen ja aivan eri alaa tällä hetkellä. No mä oon lähiavustajana vaalijalan kuntayhtymällä Pieksämäellä.

Salla:

OK mitä sä oot semmoiselle päätynyt?

Herkko:

Periaatteessa hetken mielihoiteesta hain sinne, mutta olen kyllä siis aikaisemmin harkinnut sitä jo monen monen vuoden ajan. Että mä paljon kavereita ollut siellä töissä ja kaikki on tykännyt hirveästi olla siellä ja sitten päätin kokeilla itsekin ja ja se on nyt kesän ajan.

Salla:

Eli niinku kesätyöt?

Se on nyt tällä hetkellä joo kesätyöt, mutta mä oon ollu siellä vähän yli vuoden verran silleen milloin on ehtinyt.

Salla:

Aivan, okei. No se tosiaan tuota syy Herkko minkä takia sä olet nyt tänään täällä minua vastapäätä istumassa ja juttelemassa, niin on sun opiskelijatarina. Sä opiskelet Esedulla niin kerrotko vähän mitä sä opiskelet monettako vuotta ja näin päin pois.

Herkko:

Puualaa opiskelen, artesaaniksi pitäisi valmistua ja tuota nyt on just vähän yli vuoden verran ollut, että. Hetkinen se oli maaliskuuta, taisi olla viime vuonna kun..

Salla:

Eli sä osuit juuri siihen korona, kun.. voi ei.

Herkko:

Kyllä eli eli tuota niin. Yksi päivä käytiin koululla sovittamassa työvaatteet ja seuraavana päivänä ei sitten enää tarvinnu tullakaan. Se oli vähän hämmentävä tilanne, että, mutta ei se nyt onneksi ihan älyttömästi lannistanut sitä opiskeluintoa, että jopa jaksoin kuitenkin jonkun verran panostaa siitä huolimatta, vaikkei päässyt noin niinku fyysisesti läsnä olemaan.

Salla:

Vitsi mikä tuuri että olet silleen että jes nyt alkaa opiskelut ja sitten bläm, ei tarvitse muuten tulekaan. Miten se tuota sitten sujuu se alkuun mitkä fiilikset siitä ylipäätään oli että sitten yhtäkkiä olikin etäopinnoissa.

Herkko:

Se alku meni ihan mukavasti ja siinä oli tosi hyvä motivaatio itselläkin, mutta sitten kun se vaan pitkittyy ja pitkittyy ja pitkittyy niin kyllähän siinä tietysti tuli sitten semmoista, että ei..Ei tästä nyt tule yhtään mitään ja semmoista.

Mutta sitten kun koitti kuitenkin se hetki, että pääsi koululle ja oikeasti niinku tekemään, niin kyllä se palkitsi sitten. Hyvä se oli toisaalta semmoinen hyvin teoriapainotteinen alku, että sai semmoiset niinku vähän perusteita kuitenkin, ettei tarvinnut heti lähteä suoraan niin kuin täysin asioista tietämättäni lähtee tekee niin.

Salla:

Joo just oli tarkoitus niinku kysyä sitä, että kun kuitenkin on kyse tosi käytännönläheisestä alasta ja että tehdään niin kuin käsillä, että miten se etäopiskeluaika sitten sujuu tuollaisella alalla?

Herkko:

No teoriaa maalien lakkojen liimojen koostumuksia ja sitten kulttuurihistoriallisia asioita ja tällaisia hän siinä oli.

Salla:

Mutta toisaaltahan siinä on sitten se pätee varmaan se, että hyvinkin hyvin suunniteltu on puoliksi tehty.

Herkko:

Kyllä nimenomaan joo.

Salla:

Avaatko pikkasen tota että jos jos ja kun kuulijoissakin on sellaisia jotka ei ihan tiedä että mikä on artesaani tai mitä tarkoitetaan kun sinusta tulee.. Mikä sinusta nyt tulee isona sitten virallisesti?

Herkko:

No hyvä kysymys. Tietääkö kukaan siihen vastausta tuota, no? Siis sehän on hyvin lähellä niinku seppää, mutta artesaani on tämmöinen enemmän ei niin sellaiseen teollisuuteen ehkä suuntautunut, että enemmän niinku just tämmöinen käsityöläispohjainen ja ehkä enemmän panostetaan juuri siihen niinku suunnitteluun ja tämmöiseen kulttuurisia lähtökohtia ja tämmöisiä painotetaan ehkä enemmän siinä ja.

Salla:

Eli virallinen on.. Onko se nyt sitten puualan artesaani vai?

Herkko:

Joo niinhän se taitaa olla.

Salla:

Miten sä oot päätynyt tänne alalle? Sä oot vähän päälle vuosi sitten aloittanut opiskelut Esedulla. Miksi olet täällä nyt?

Herkko:

No oli sellainen vaihe elämässä, että olin työttömänä aika pitkään. Ja no työkkäriin laittoi tietysti työnhaku kurssille ja näin päin pois ja olin joskus vuosia sitten harkinnut artesaani koulutusta. Tosin metallialalla. No sitähan täällä ei enää edes ole ja silloin oli jo hyvin lähellä, että olisi hakenut, mutta sitten ei kuitenkaan kantti kestänyt. Ja nyt kun oli sitte vailla mitään tekemistä, niin pistin paperit vetämään ja pääsin ja on kyllä hyvin onnellinen siitä, että pääsin ja samoihin aikoihin tosiaan siihen nykyiseen työpaikkaani myöskin ja pääsin sinne, että niinku nää on tapahtunut hyvin.

00:06:15 Esittäjä 2

Niin se muuttaa niistä, mutta hyvin on näemmä aika riittänyt molempia tehdyssä.

Salla:

Eli siinä ollut kohdellut palaset mukavasti sitten kohdilleen.

Herkko:

Kyllä joo joo.

Salla:

Mitä sä sitten tuota aiemmin teit, mimmainen sun opiskeluhistoria niin sanotusti on tai työhistoria.

Herkko:

No ensimmäinen opiskelin itseni auton asentajaksi. Olin niissä töissä muutaman vuoden verran. Sitten se rupesi tuntumaan siltä, että ehkä tämä nyt ei olekaan se ihan lopullinen ala ja. Sitten kouluttauduin metallialalle koneistajaksi ja niissä hommissa oli niin sitten vielä vähän pidemmän aikaa kuin mitä autoalalla ja sitten tuli semmoinen elämänmuutos. Muutin Helsinkiin, asuin siellä

puoli vuotta ja kävin pari pikku pätkeä tuolla Suomenlinnassa. Ryhmäteatterin kesäteatterin lavasteita kasaamassa ja purkaa. Ja sitten tuli koti-ikävä ja muutin takaisin Pieksämäelle.

Herkko:

Aloitin kaiken alusta.

Salla:

Eli siellä kun sä oot siis pieksämäeltä syntyisin ja kotoisin ja asunut siellä siis nytkin tälle tänäkin päivänä.

Herkko:

Kyllä vain.

Salla:

Eli sä olet syntynyt ja asunut Pieksämäellä, kouluttautunut sit sä oot hypännyt Helsinkiin todennut, että ei ja tullut takaisin.

Herkko:

Joo kyllä.

Salla:

Hauska kuulla myös tällaisia tarinoita, koska tosi paljon kuule myös sitä, että että on lähtenyt sieltä pikku paikkakunnalta silleen että nyt riittää. Hei hei minä lähdän isolle kirkolle. Että musta on ihanaa, että ihmiset sitten myös palaa takaisin.

Herkko:

Kyllä niin joo, kyllä se kun on koko elämänsä pienessä kaupungissa asunut, niin se on liian iso paikka. Se Helsinki ei sovi minun luonteelleni.

Salla:

Mikä tuota sinut sitten loppupeleissä sai vaihtamaan alaa, peräti kahdestikin, että oliko se siitä vaan jotenkin että että ei tuntunut heti et ei löytynyt sitä omaa juttua, että siinä kesti pidempään siitä, vai?

Herkko:

Joo siis mä rupesi ehkä tuntumaan liian ehkä semmoisille yksipuoleiselle.

Siihen vaan tylsistyy teki mieli kokeilla jotain muuta, että kun kuitenkin maailma on nykyään sellainen, että ei tarvitse siinä yksi ainoassa ammatissa toimia koko elämänsä, niin miksei käyttäisi sitä hyödyksi, että tekee välillä jotain vähän muuta?

Salla:

Niinpä ja säkin olet kuitenkin päälle kolmekymppinen.

Herkko:

Joo, niin

Salla:

Niin, niin se on jo päälle kolmikymppisenä on tosi hyvin niin sanotusti, että on jo tavallaan kokemusta kolmelta alalta eikä se tosiaan niinku mitään ikää katso että sen oman alan voi löytää sitten ihan minkä ikäisenä vaan.

Mitä sä olet tykännyt opiskeluista?

Herkko:

No korona pois lukien niin tuota erittäin mukavaa, tosi kivan ja meillä on tuolla tuntuu itsestä ainakin että meillä on tosi hyvä pohinä tuolla omalla osastolla että aina jos opettajat ei kerkeä kaikessa neuvomaan niin sitten kanssaopiskelijat neuvoo ja opastaa.

Salla

Onko teitä mimmainen kokoonpano nuorempia, vanhempia, siltä väliltä..

Herkko:

Joo, siellä on aika laajalla skaalalla, että on ihan taitaa olla suoraan peruskoulusta tulleita jonkun verran ja sitten taas on.. Mitähän? No en ole ikinä kysellyt hirveästi, mutta tuonne melkein viiteenkymmppiin asti, niin on siltä väliltä kaikkia kun monen näköistä ihmistä niin sitten.

Tulee hyvä semmoinen tiimi kun on kaikilla omat vahvuutensa ja.

Salla:

Niin aivan ja sitten voi just opettaa toinen toistaan.

Herkko:

Kyllä näin.

Salla:

Tuota montako opiskelijaa teit on nyt?

Herkko:

Nyt en osaa.. odotapas kun ei aina niin pysy kartalla kun uusia tulee muutaman kuukauden välein sinne niin.

Salla:

Niin aivan niin jatkuva haku tottakai.

Herkko:

Niin kyllä siellä taitaa siellä liki kahtakymmentä nyt tällä hetkellä pyöriä silleen kun siellä on puusepät ja artesaanit nyt kuitenkin samoissa tiloissa.

Salla:

Niin kerro vähän minkälaista teidän opiskelu on sitten käytännössä? Mitä teidän koulupäivät sisältää?

Herkko:

Noh pääsääntöisesti se on sitä puun kanssa tekemistä siis, mutta tokikin jokainen työ ensin suunnitellaan hyvin tarkkaan tehdään työsuunnitelma ihan paperille.

Kaikki katkaisulistat lasketaan. Miten paljon materiaalia tarvitaan ja sitten sitä vaan ruvetaan tekemään. Ja sitten välillä on näitä teoria opintoja saattaa olla yksi päivä luentoa jostakin eri tyyli-suunnista, barokin ja renessanssin ja tällaiset että minkälaisia huonekaluja esimerkiksi silloin on ollut ja design asioihin on paneuduttu jonkun verran ja sitten just kaiken maailman niinku raakaaineet, tietysti eri puulajeja on jollain tavalla opiskeltu ja terästekniikkaa mitä kaikkea kuuluu.

Salla:

Eli teettekö te siellä sitten niin kun huonekaluja? Mitä te teette niinku pääasiassa.

Herkko:

Huonekalut taitaa olla semmoisia hyvinkin suosittuja ja osa tekee omia projekteja. Sitten on asiakastöitä paljon. Että tilaustöitä. Ihania siellä taitaa nyt tällä hetkellä ainakin joku tekee kitaraa itselleen ja jotkut tekee lipastoa ja.

Salla:

OK vau.

Herkko:

Tällaisia itse pitäisi tehdä, piti tehdä nyt jo tässä keväällä mutta tuli sitten nää koronat ja taitaja-kisat ja tällaiset niin jäi kesken. Näyttötyönä semmoisen nukkekodin. Sellainen vanha rintamamiestalo semmoinen rähjä. Rähjäntynyt siitä pitäisi tulla. Se on siis asiakastyönä myöskin, mutta että sellaisia ihan tosi laidasta laitaan.

Salla:

Kyllä joo tuleeko ne tuota sitten jotenkin opettajalta niinku silleen, että nyt muuten tytöt ja pojat nyt tällaisen.

Herkko:

Osa tulee. Ja sitten jos on niinku omia projekteja niinku esimerkiksi tääkin on mun kaverilta tullut asiakastyö tämä nukkekoti ja näin hyvin laidasta laitaan.

Salla:

Oliko sinulla itselläsi muuten mitään aiempaa kokemusta puun kanssa työskentelystä silloin kun sä alalle lähdit opiskelemaan?

Herkko:

No tietysti mitä nyt peruskoulussa joutunut tekemään ja sitten no siellä Suomenlinnassa nyt on aika paljon. Tietysti tämä on niitä lavasteita tehtiin niin sellaista ja kyllä mä sitten joskus sain muutamia vuosia takaperin semmoisen päähänpiston kun oli semmoista sahattua koivulankkia semmoinen pätkä, niin että tuostahan tulee kitara, niin kyllähän siitä tuli. Tein kotona puhdetöitä sähkökitaran.

Salla:

Ihan tuommainen pieni vaatimaton juttu, että tein tuossa sähkökitaran.

Tai siis kun miettii vain itseensä, että mä siis mähän lyön lähinnä siis naulalla, sormeen tai vasaralla sormeen et jos et mä oon niinku aivan aivan umpionneton kaiken maailman tuommoisessa, niin mä ihailen jotenkin ihan suunnattoman paljon ihmisiä, jotka osaa tehdä käsin. Vaikka nyt tommosen sähkökitaran.

Herkko:

No metallin kanssa puljannut niin paljon, niin ei se ole niin kovin paljon erilainen materiaali kuitenkaan, että periaatteessahan on ihan samat.

Salla:

Mikä on oma lempari juttu? Mitä sä olet tehnyt puusta?

Herkko:

Puusta no ehkä se on se kitara. Kuitenkin sitä tulee soitettua aika paljon yksi niistä harrastuksista mitä on.

Salla:

Ehtiväinen ihminen.

Herkko:

Salla:

Kerkeää tuota opiskella ja tehdä kitaroita ja soitella kitaraa ja käydä töissäkin vielä kaiken lisäksi.

Herkko:

Niin on on puun kanssa..tetysti siis on lavasteita tullut tehtyä harrastusten kautta, kun teatteria on silleen jonkun vähän päälle 10 vuotta tullut harrastettua Pieksämäe muutamissa eri harrastajateatterissa. Siellä niitä on varmaan kymmenkunta eri ryhmää, niin niin niissä aika lailla jatkuvasti mukana, että vähän riippuen ryhmästä niin osassa on pelkästään ollut näyttelemässä osassa pelkästään musiikkipuolella, osassa sitten taas osa on semmoista niin yhteisöllistä toimintaa, että tehdään kaikki porukassa.

Salla:

Niin kukaan ei enää pysty tai kärryille, että kuka tekee mitäkin.

Herkko:

niin niin, mutta valmista tulee, että sekin on toisaalta semmoinen harrastus että se tukee myöskin näitä kaikkia muita mitä tekee.

Salla:

Tosiaan muuten sivusit tuota kilpailutoimintaa. Mainitsit taitaja-kisat niin kerrotko vähän asiasta tietämättömille niinku pähkinänkuoressa mitä, mistä oli kyse?

Herkko:

Kisathan on siis ammattiin opiskeleville joka vuosi järjestettävät ammattitaidon, tällöiset kisat ja ja suurimmalla osalla niistä aloista, joissa kilpaillaan niissä taitaa olla joku yläikäraja. En muista paljonko se on, mutta sitten jotkut lajit on nyt avattu ikäraajat, eli muun muassa huonekalupuusepän kilpailulaji, johon itsekkin nyt satuin sitten osallistumaan ja pääsin sinne finaaliin siinä, mutta siinähan kävi nyt näin, että kun ne Kalajoella piti järjestää niin paikallisen koronatilanteen vuoksi, ne sitten viime tingassa peruttiin.

Salla:

Niinku eikö ollut jotenkin silleen, että te olitte vielä matkallakin sinne ja sitten tuli tieto?

Herkko:

Tunnin ajomatkan suurin piirtein olisi enää ollut jäljellä, niin sitten tuli puhelu, että kääntykää takaisin.

Salla:

Mutta et ilmeisesti sitten on jotain pientä huhun tynkää, että ne nyt järjestettäisiin syksyllä.

Herkko:

Joo kyllä on. On tuota niin järjestäjien taholta tullut sellaista viestiä, että on tarkoitus elo syyskuussa järjestää nämä puuttuvat lajit. Joo.

Salla:

Mikä sinut sai lähtee tuommoiseen kilpailutoimintaan mukaan.

Herkko:

Opettajan kannustus.

Salla:

Kannustus vai pakotus?

Herkko:

No on se osasi silleen hyvin kysyä. Ei osannut sanoa ei ja ihan kokeilunhalu.

(Musiikki)

Salla:

Tossa kun ollaan jo aiemmin puhuttu noista sun aiemmista opinnoista niin miten sä vertailisit sun aiempia opiskeluja ja näitä nykyisiä? Paljon niissä on nyt niinku väliä.

Herkko:

No edellinen tutkinto eli se metallialan koneistoja on vuodelta 2012, että kyllähän tässä nyt silleen.

Salla:

No melkein 10 vuotta.

Herkko:

Melkein 10 vuotta joo ja no tietysti eri oppilaitos on ollut, mutta kyllä huomaa että aika on rientänyt ja on tuota hyvin erilaista opiskella nyt kun siis silloin, että se on ollut enemmän semmoista suomifilmimäistä tosi jäykkää koulunkäyntiä siinä ja silloin me että nyt on paljon tämmöistä niinku rennompaa ja vapaampaa tämä opiskelu.

Salla:

Millä tavalla rennompaa ja vapaampaa, kuvailletko vähän.

Herkko:

No se ei ole enää sitä, että istutaan päivät luokassa ja pöntätään ja joku kertoo että asia on näin. Vaan se on enemmän nyt sitä, että ohjataan pikkasen niin kun sinne oikealle tielle ja että kannustetaan itse löytämään se tieto mitä tarvitsee ja kun tietysti esimerkiksi tämäkin ala on sellaista, että se ei ole hirveän tiukasti sidottu, niinku kuitenkin välttämättä edes siihen puuhun materiaalina niin ei pysty varmastikaan semmoista ihan tarkkaa polkua alussa edes luomaan se on että mikä itse lähtee kiinnostamaan niin kohti sitä aina mennään. Niin ei se edes toimisikaan semmoinen perus vanhanaikainen luokassa opiskelu. No niin no se nyt tuli ekana mieleen.

Salla:

Hah, suomifilmi.. Jotenkin hauskasti hauskasti kuvattu. Mut joo vois kuvitella jotenkin. Tai siis kuvittelinkin, että kun omista opinnoista on kauan niin tuota että 10 vuodessa tapahtuu ihan hirveästi.

Herkko:

Joo, kyllähän nyt tietysti maailma on muuttunut paljon, että esimerkiksi niinku. Silloin kun viimeksi olen opiskellut, niin ei kellään tainnut olla älypuhelinta edessä.

Salla:

Ei oliko sitä edes keksitty, sillä taisi olla vielä näitä perus nokialaisia.

Herkko:

Kyllä joo.

Salla:

Vanhat hyvät ajat. Ne kolmekolmekympit jotka kesti vaikka niinku minkä.

Miten sä oot niinku kokenut tämmöisen niin kun opiskelut ja opetus ja muut on kokenut aikamoisen digiloikan verrattuna esimerkiksi just aiempi että varmasti tehdään paljon tietokoneella. Onko se niinku tuntunut haastavalta tai onko se ollut enemmän semmoinen, että jes vai?

Herkko:

No vähän sekä että se on totuttelua niinku edelleen itselleenkin ja jotenkin just joku sosiaalisen median käyttäminen nykypäivänä, niin en ole päässyt siihen kyytiin enkä ole ihan varma haluanko edes.

Mutta tuota niin on kyllä hyväksynyt sen jo, että semmoinen on, mutta se ei välttämättä ole oma juttu. Mutta siis muutos on suuri. Ihan varmasti joo, että ei sitä itsekään ihan täysillä käsitä, mutta.

Salla:

Ja on siinä varmaan niinku et jos ajattelee niin kun parikymppistä Herkkoa ja kolmekymppistä Herkkoa niin varmaan siinäkin on jo tapahtunut.

Herkko:

On on hyvin paljon.

Salla:

Miten miten sä kuvailisit itseäsi semmoisena parikymppisenä opiskelijana versus nyt? Mikä siinä on muut?

Herkko:

No vaikken mikä hirmu vanha on vieläkään, mutta kyllähän sitä kun elämäkokemusta on tullut vähän sieltä ja täältä niin.

Ei ota asioita enää niin hirveän vakavasti ja pienet vastoinkäymiset niin ne tuntuu paljon pienemmiltä kuin mitä silloin parikymppisenä, että semmoinen tietty rentous joo osaa antaa periksi oikeassa paikassa. Sietää virheitä paljon paremmin kuin silloin nuorempana.

Salla:

No mutta ihan ihan ihan tosi iso semmoinen oppi.

(Musiikki)

Salla:

Miltä ylipäätään opiskelu on tuntunut nyt näin niin kuin vanhemmalla iällä, heitän nyt, kuuntelijat ei nää, mutta tämmöiset heittomerkit ilmaan, koska siinähan nyt et vielä vanha ole, mutta vanhempi kuin aiemmin opinnoissa.

Herkko:

No ihan mukavalta. Siis mä oon aina tykännyt opiskelusta. Ehkä yläaste pois lukien, mutta tuota.

Siis juuri ammattiin opiskeleminen on aina ollut todella mukavaa. Mä oon kokenut sen ja en tiedä varmaan sattunut mukavat opettajat, tullut hyvin toimeen yleensä luokkakavereiden kanssa ja näin se vaikuttaa tietysti siihen asennoitumiseen varmaan että mitenkä lähtee siihen siis on mukavaa ja silleen koko ajan tuntuu niinku että enemmän ja enemmän niinku vapaammin se että voi keskittyä oikeasti semmoisia asioihin. Mitkä on niinku itselle kaikista eniten mielenkiintoisia. Ja tavallaan osalta sysätä ne muut turhat asiat sieltä.

Salla:

Niin kyllä niin. Sait sä jotain hyväksilukuja sun aiemmista opinnoista.

Herkko:

Joo sai aika paljonkin. Osa oli jopa semmoisia mitkä olisi kyllä kiinnostanut. Ihan käydä käydä niinku uudestaankin, koska niistä on niin paljon aikaa niistä edellisistä, mutta aika paljon sai hyväksilukuja niistä.

Salla:

Nopeuttaaksne nyt sun valmistumista miten paljon, milloin sun pitäisi valmistua?

Herkko:

No en nyt ihan muista ulkoa sitä päivää. Olikohan se niinku että vähän päälle 2 vuotta kestäisi.

Niinku opinnot, mutta koska toi koronastartti on sitten tuommoinen, niin olen kyllä vähän sitä mieltä, että voisin ihan tietten tahtoen venyttää pikkasen että pääsee oikeasti käytännössä tulla niin kun olemaan koulussa ja tekemään siihen lailla kunnolla.

Salla:

Toi on varmasti tiedätkö muuten myös semmoinen niinku iän mukanaan tuoma juttu että jotenkin että haluaa nimenomaan ottaa niistä opinnoista kaiken irti. Eikä ole vaan silleen, että äkkiä pois äkkiä paperit ulos mitä tahansa numeroita vaan niinku tänne näin ja nyt paperit pihalle ja hei.

Että aikuisena sitten nimenomaan varmasti haluaa ottaa siitä kaiken sen opin mitä on.

Herkko:

Niin kyllä kyllä nimenomaan ja tuollakin on tarjolla sellaisia kursseja ja jos mä kaikki ne jotka oikeasti kiinnostaa niin opiskelisin ja en mä pääsisi täältä koskaan pois.

Salla:

Kirjaimellisesti ikuinen opiskelija! Siinä 5 vuoden paikkeilla joku tulee et Herkko hei, että pitäisikö alkaa lopettelee ja sä oot että ei ei pari kurssii vielä.

Mitkä tota semmoset kurssit on niinku kaikista eniten kiinnosti mikä on niinku ollu just se.

Herkko:

No just mitä olen noita oman alan kursseja on siellä on no yrittäjyys nyt kiinnostaa tietysti.

Ja sitten just kaikki tämmöinen, joka taustoittaa sitä tekemistä, että ekologisuuteen ja kestävään kehitykseen tämmöiseen pohjautuvat asiat. Ja no just kaikki kulttuurihistoria ja tällaiset niinku taustatieto kaikki, mikä vähänkään liittyy siihen alaan.

Salla:

Ja mainitsitkin jo tuossa yrittäjyyden. Onko sinulla haaveissa yrittäjyys sitten?

Herkko:

Tulevaisuudessa kyllä on. En tiedä onko se täysipäiväistä sitten, mutta. Koska nyt on koko ajan harkinnassa, mä en edelleenkään tiedä mitä mä teen niinku vaikka 5 vuoden päästä, mutta maailma on avoin.

Mutta siis koska on aloittanut noi sitten juuri nuo hoiva-alan työt, niin sekin on tuntunut todella mielenkiintoiselta. En ole vielä päättänyt. Voi olla että ei perustetakaan mitään firmaa vaan opiskelemaan sitten vaikka lähihoitajaksi seuraavaksi ja ja nämäkin alat vaikka ne on niin erilaisia niin käytännössä ne voi yhdistää ihan todella hyvin. Esimerkiksi tuolla mun nykyisessä työpaikassa olisi aivan täysin mahdollista.

Salla:

Joo tää oli.. Sä oot just hyvä vieras koska sä varastat kysymykset tässä näin, just tää että että kun sullakin on tosi värikäs ja vaiheikas toi sun opiskeluhistoria, on eri aloja ja näin ja nyt sä ootkin yhtäkkiä sitten myös sosiaali-ja terveysalan niin kun tuolla työpaikassa niin miten sä koet juuri että miten nää on niinku yhdistettävissä.

Herkko:

No siellähän on siis se on iso hoitolaitos.

Siellä on tämmöistä kuntouttavaa työtoimintaa asiakkaille ja tämmöistä ohjattua. Siellä on muun muassa puukäsitöitä, kaikenmaailman taidepaja tämmöisiä niin sellaiseen. Esimerkiksi jos pyrkisi ohjaajaksi, niin näähän ois niinku aivan juuri sopivia tausta-aloja niihin hommiin.

Salla:

Niin ja ne varmaan myös ruokkii toisiaan, koska ne on käsityöläisammatteja kaikki. Kuten nyt ollaan jo tuossa puhuttu niin olet vähän tämmöinen ikuisen opiskelijan henkinen ihminen niin mitä kaikkea.. niin se lähihoitaja nyt voisi olla sitten seuraava opiskelu?

Herkko:

Mahdollisesti joo siinä ainakin olisi tuolla ainakin Pieksämäen seudulla, niin se olisi ikuinen leipäpuu kyllä. Noin niinku ihan käytännön tasolla jos ajattelee, mutta myöskin että se on sitten kun on tehnyt noita töitä niin sehän on todella tärkeä ammattia. Semmoinen niinku osoittautunut että se on todella lähellä. Oma sydäntä kuitenkin.

Mitä nyt vähän yli vuoden siellä ollut, pyörinyt siellä tontilla ja suurimman osan ollut niin kuin nuorien asiakkaitten kanssa tekemisissä. Mulla oli itsestäni semmoinen mielikuva alunperin, että mä en tuu lasten ja nuorten kanssa yhtään toimeen, mutta. Mä olen yllättänyt itseni sillä, että kyllähän mä tulenkin. Ja se tuntuu itsestä jopa mukavalta katsellaan.

Salla:

No tässä jo totesit, että sä et vielä osaa sanoa että missä sä oot viiden vuoden päästä, mut et mikä on niinku just tällä sekunnilla semmoinen ihan unelmatyö, mitä sä voisit vaikka kuten ei tarvii olla oikea työ. Että mikä olisi semmoinen ihan maailman siistein juttu juuri nyt, että liittyisikö se jotenkin niinku just näihin esimerkiksi lapsiin ja nuoriin voisi itse kuvitella olevasi esimerkiksi vaikka joku just jossain vaikka lastenkodissa opettamassa puutöitä tai.

Herkko:

Niinku esimerkiksi se voisi olla aika tämmöinen lähellä oleva, että siinä on pääsisi just tekemään tätä kun tykkää käsillä tehdä asioita niin niin sitä ja sitten siinä olisi myös se tämmöinen kuntouttava puoli asiakkaille että pääsevät hekin puuhailemaan kaikenlaista.

Salla:

Jos mietitään tällaisia esimerkiksi sun ikäisiä aikuisia ihmisiä, jotka mieltii sitä, että pitäisikö lähteä opiskelemaan vaikka ihan tai jotain täyttää uutta alaa tai lisää kouluttautumaan, niin miten sä jotenkin rohkaisisi ihmisiä siihen, koska siihen saattaa olla monilla iso isohko kynnys.

Herkko:

Se on totta, mut tosiaan siis se pitää muistaa että ei kannata asennoitua silleen että opiskelee yhden ammatin ja tekee sitä loppuelämänsä, vaan voi kokeilla kaikkea ja jos ei tunnukaan hyvälle niin sen voi aina lopettaa. Sitten pitäisi vaan rohkeasti pitäisi uskaltaa heittäytyä, vaan silloin se.

Salla:

Niin vähän niinku sinä olet nimenomaan tehnyt.

Herkko:

Niin no niin on yrittänyt ainakin tästä.

Salla:

Niin tai että tiedätkö jotenkin nyt kun tässä ollaan päälle puolisen tuntia juteltu se onkaan.

Niin jotenkin musta on hirveän ihailtava tuollainen asenne että että hei että no olen nyt tällöisen ammatin tehnyt ja sitä harjoittanut. No nyt minä menen ja teen tätä, ettei tavallaan että tuntuu että monesti nykyään tavallaan jumiudu vaan siihen omaan ammattiin niinku identiteetin tasolla. Jotenkin tosi vahvasti identifioidaan itsensä, että no minä olen nyt myyjä, minä olen myyjä koko loppuelämäni vaikkei sitä tarvii olla niin.

Herkko:

Niin nimenomaan maailma on avoin ja pitää suhtautua maailmaa ja omaan elämään. Silleen niinku tutkimusmatkailija asenteella, että katsoo että mitähän tuon nurkan takana olisi.

Salla:

Ja sinulla nurkan takana selvästi on sitten siitä ne lähihoitajan opinnot tehtyä.

Herkko:

No ehkä.

Salla:

Hei, kiitos Herkko ihan tosi paljon että pääsit vieraaksi. Oli tosi mielenkiintoista kuunnella sun juttuja ja mä toivon sulle oikein semmoista aurinkoista ja työntäyteistä kesää.

Herkko:

Kiitos. Sitä se varmasti tulee olemaan.